

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200248
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6018200248.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniaka a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): J. F., nar. XX.XX.XXXX, G., zastúpený Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, za ktorú koná konateľ JUDr. Ing. Michal Ševčík, PhD., proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. L. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka: Mgr. R. F., G., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2018/0007552_002 zo dňa 23. februára 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/67/2018-62 zo dňa 11.10.2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2018/0007552_002 zo dňa 23.02.2018, ktorým Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-BB-OSZP3-2017/019590-004 zo dňa 23.11.2017.

2. Okresný úrad Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. OU-BB-OSZP3-2017/019590-004 zo dňa 23.11.2017 podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku zastavil konanie vo veci žiadosti o vydanie stavebného povolenia na vodnú stavbu „Polyfunkčný objekt - Badín, Sládkovičova ulica 282/5, kanalizácia a ČOV“ budovanú na pozemkoch parcelné č. KN-C 516, 1599/3 (KN-E 3163/101) v k.ú. L. z dôvodu, že žiadatelia ani na základe výzvy na doplnenie žiadosti o vydanie stavebného povolenia na vodnú stavbu nedoložili rozhodnutie o umiestnení stavby, ktoré je podkladom k

vydaniu stavebného povolenia.

3. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s každou žalobnou námietkou žalobcu a uviedol, že žiaden žalobcom sformulovaný žalobný dôvod neumožňoval súdny prieskum zákonnosti, pretože neuviedol, v čom sa žalovaný mýlil alebo prečo sú jeho úvahy nelogické, alebo rozporné so zákonom, resp. so zisteným skutkovým stavom veci. Obdobne to platí pre žalobné body, v ktorých žalovaný namietal, že rozhodnutie abstrahuje od metodického usmernenia ministerstva, ktoré ministerstvo ani metodické usmernenie nijako neidentifikoval, že pri novostavbe územné rozhodnutie nie je potrebné a pri jestvujúcej skolaudovanej stavbe, ktorú bol úmysel ekologicky odkanalizovať, zrazu potrebné je, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s doterajšou rozhodovacou činnosťou správnych orgánov rovnakého stupňa a zamerania, ktorú rozhodovaciu prax nijako neoznačil. Uvedenými žalobnými bodmi a vyjadreniami tak žalobca len vyjadril všeobecný nesúhlas s hodnotením veci žalovaným, resp. vyjadril vlastný názor na vec alebo popisne odkazoval na vzniknutú situáciu a zámery žalobcu. Krajský súd konštatoval, že prostý nesúhlas so závermi žalovaného ani všeobecné vyjadrenie názorov žalobcu, bez konkretizovania záverov žalobcu vo vzťahu k zákonnosti rozhodnutia, najmä k tomu v čom boli úvahy žalovaného nelogické alebo nesprávne nestačí na to, aby bolo možné dospieť k tomu, že žalovaný porušil zákon.

4. Krajský súd ďalej konštatoval, že vzhľadom na to, že nebolo vydané územné rozhodnutie, neexistovali podmienky, ktoré by sa mohli osvedčiť záväzným stanoviskom stavebného úradu. V danej veci nebolo možné postupovať podľa § 120 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a povoliť stavbu iba na základe záväzného stanoviska stavebného úradu. Krajský súd považoval postup prvostupňového orgánu pri vyžiadaní predloženia územného rozhodnutia všeobecného stavebného úradu za správny, pretože si tak zabezpečoval podklady, ktoré zákon na vydanie stavebného povolenia (povolenia na uskutočnenie) vodnej stavby vyžaduje (§ 26 ods. 1, 3, 4 zákona č. 364/2004 Z. z. Zákon o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (Vodný zákon), § 32 ods. 1, § 62 ods. 1 písm. a/, ods. 4 Stavebného zákona).

5. Krajský súd záverom zhodnotil, že zo žalobných námietok žalobcu nebolo možné zistiť, aký majú vzťah k zákonnosti napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že žalobca neuviedol, s ktorými námietkami alebo skutočnosťami zistenými v správnom konaní sa žalovaný nevysporiadal a krajský súd to nemohol urobiť zaňho, nebolo možné sa ani z tohto dôvodu dopracovať k záveru spočívajúcemu v nezákonnosti napadnutého rozhodnutia.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ zastúpený advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vec vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

7. Sťažovateľ argumentoval tým, že správny orgán mohol postupovať podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona, a teda mohol žiadať iba záväzné stanovisko a nie územné rozhodnutie všeobecného stavebného úradu. Za správny postup by považoval, že by bolo vyžiadané záväzné stanovisko, ktoré by sťažovateľ vyžiadal od všeobecného stavebného úradu a toto by bolo predmetom vyporiadania žalovaného, resp. špecializovaného stavebného úradu.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

10. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ ani na výzvu orgánu prvého stupňa k žiadosti o vydanie stavebného povolenia na vodnú stavbu nedoložil rozhodnutie o umiestnení stavby, ktoré tvorí podklad k vydaniu stavebného povolenia.

11. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné argumenty, ktoré by mohli vyvrátiť napadnuté rozhodnutie krajského súdu, pretože tento sa s námietkami uplatnenými pred správnyimi orgánmi a tiež pred krajským súdom v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s dôvodmi uvedenými v tomto rozsudku krajského súdu.

12. Kasačný súd záverom uviedol, že vodná stavba sa podľa § 139b ods. 8 stavebného zákona nemôže považovať ako drobná stavba, a preto sa na ňu nebude vzťahovať ustanovenie § 39 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, teda v danom prípade sa vyžaduje rozhodnutie o umiestnení stavby. Z toho dôvodu bol postup špeciálneho stavebného úradu správny a stavebné konanie bolo vedené v súlade so základnými pravidlami správneho konania.

13. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.